

Márta Máltán 😊

Egy bakancslistás tételemet pipálhattam ki a nyár közepén, ugyanis teljesült az az álmom, hogy eljussak egy biblia szigetre. A lehetőség Máltára vitt, a Földközi-tenger kis szigetcsoportjára. No, nem annyira kalandos módon jutottam oda, mint Pál apostol annakidején, de az utazás így is tartogatott meglepetéseket már rögtön az elején. A járattörlés – különösen ezen a nyáron a fapados járatokat tekintve – minden repülővel utazó nagy mumusa volt. Ugyan nem az én gépemet törölték, hanem a férjemét, aki az indulásom előtti estén érkezett volna haza Budapestre, hogy másnap hajnalban együtt repüljünk ki Máltára. Így pár óra leforgása alatt kellett újratervezni az egész odajutást, és korán reggel egyedül kelhettem útra. A szerencsés landolás után újabb bonyodalmak következtek a Máltai Nemzetközi Repülőtéren, ahol az érkezési oldalon a megbeszéltek ellenére nem várt rám senki. Mint később kiderült, a repülőtéri transzfer szervezője egy forgalmi dugóban dekkolt, ezért nem ért ki időben a repülőtérre. Miután egymásra találtunk, és a kezembe kaptam az üdvözlőcsomagomat, a taxiban ülve Pál apostol biztató szavai jutottak eszembe: „Ne félj, Pál, neked a császár elé kell állnod, ... **És én hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, ahogyan megmondta.**” (Ap.csel. 27:24-25) Ha Pálnak sikerült, akkor nekem is fog, és 2 nap múlva, hétfőn ott leszek 9 órakor, ahol lennem kell! – gondoltam.

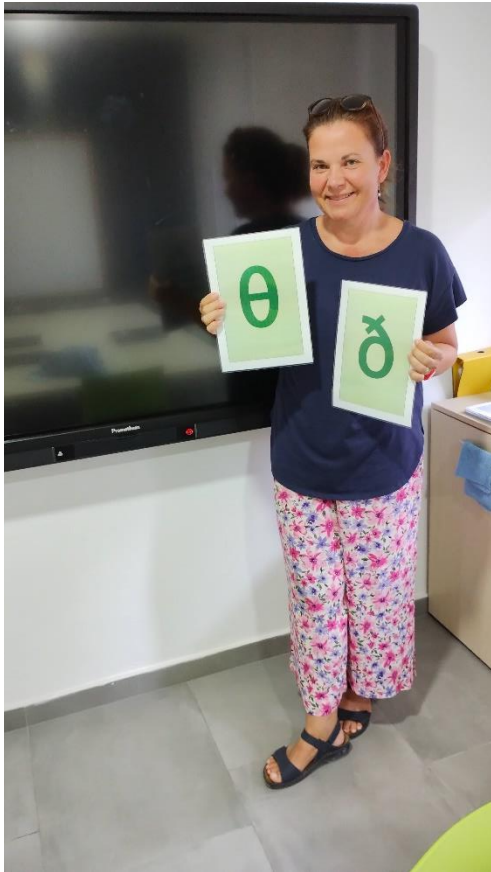

A máltai utamat az Európai Bizottság támogatta. A megpályázott mobilitásokat az Erasmus + programon keresztül az „Elrugaszkodás” című pályázatunkkal nyertük el. E projektnek köszönhetően július közepétől 2 héten át élvezhettem az ETI – Executive Training Institute, Málta – vendégszeretét St.Julianban az ESE épületében, ahol kifejezetten a köznevelésben dolgozó pedagógusoknak szervezett 50 órás angol nyelvtanfolyamon vehettem részt. Hittanárként külön örömet jelentett számomra, hogy egy olyan helyen lehetek, ahol bibliai elődök is jártak, és történetük helyszínét láthatom. A most 4. osztályba lépő, és az első idegen nyelvüket tanulni kezdő tanítványaim számára pedig szeretnék jó példával szolgálni, hogy nyelvet tanulni sohasem késő.

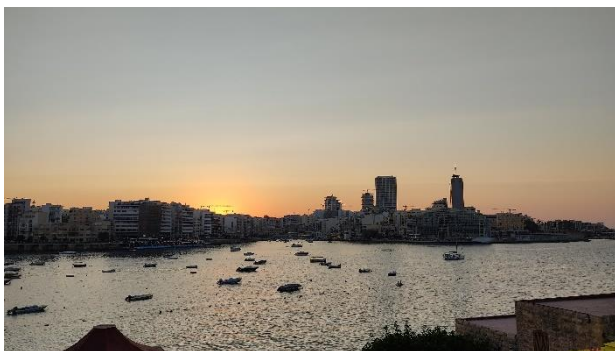

Hétfőtől péntekig napi háromszor másfél órában ismerkedhettem az angol nyelvvel, eleveníthettem fel a korábban megtanultakat, gyakorolhattam a helyes kiejtést, és gazdagodhatott a tudásom az újabb és egyre nehezedő nyelvtani szabályokkal. Minden nap gyakoroltuk a folyékony beszédet, a hallás utáni / olvasott szöveg értését, ill. a szókincsünk annyi új kifejezéssel gyarapodhatott, amennyit csak elbírt a memóriánk. Egy-egy témakör feldolgozása során 2-5 oldalas szójegyzéket kaptunk tanárunktól. Roberto Venchiarutti olasz származású, kifogástalan tudású és kiejtésű nyelvtanárunk igen magasra tette a lécet, úgyhogy a két hét alatt rendesen éreztem a kihívást. Számomra okozott némi problémát a tempó felvétele és a gyorsaság miatt a megértés is, de a második héten egyre többször éreztem, hogy képen vagyok. Mivel külön záróvizsgánk nem volt, az utolsó napon egy-egy prezentációt kellett tartanunk nemzeti ételek témakörben. Megismerkedtünk egy francia sajt, egy lengyel húsos tészta és a magyar húsleves elkészítésének rejtjelmeivel. Csoportunkról elmondható, hogy teljesen nemzetközi volt, francia, lengyel, német és magyar pedagógusokból állt. Az első héten 8-an voltunk a csoportban, a második hétre 3-an maradtunk.

Délutánonként lehetőségünk volt sokféle közös programra jelentkezni: városnézés Vallettában az új fővárosban; Mdinában a régi fővárosban, a naplemente megtekintése a Golden bayben, a 2024-es Sörfesztivál meglátogatása, Sliemában kirakodóvásár megtekintése, utcai koncertek hallgatása, templomlátogatás, múzeumlátogatás. De egyedül is útra kelhettünk, és így láthattuk a Budgibba-ban található Máltai Nemzeti Akváriumot, a Szt. Pál-öblöt, Comino szigetén a híres Kék lagúnát, Gozo szigetén a Teatru Astra színházat, és a Citadellát – korábban erőd volt –, a vallettai Upper Barrakka Garden-t és a St. Elmo erődöt. És természetesen amikor csak belefért az időnkbe, fürödtünk a Földközi-tenger különböző öbleiben, élveztük a napsütést a változatos felszínű és anyagú tengerpartokon (sziklás, homokos, mesterségesen kialakított sík terület).

A máltai nyári hangulat, a forgatag, a színek, az illatok, az ízek, a kék tenger hullámzásának hangja nagyon magukkal ragadóak voltak. Az emberek kedvessége, nyitottsága, vidámsága jóleső érzéssel töltött el mindannyiunkat. Embert próbáló csak a hőség volt – 35-38 fok, 40 fokos hőérzettel –, de a klímaberendezések megmentettek bennünket.

Köszönöm a lehetőséget a felejthetetlen élmények befogadására, Zöllnerné Kondella Márti kollégám szervező és koordináló munkáját! Remélem, hogy a jövőben is lesz részem ilyen utazásban és megtapasztalásokban!

Csizmadia Márti, tanító és vallásstanár